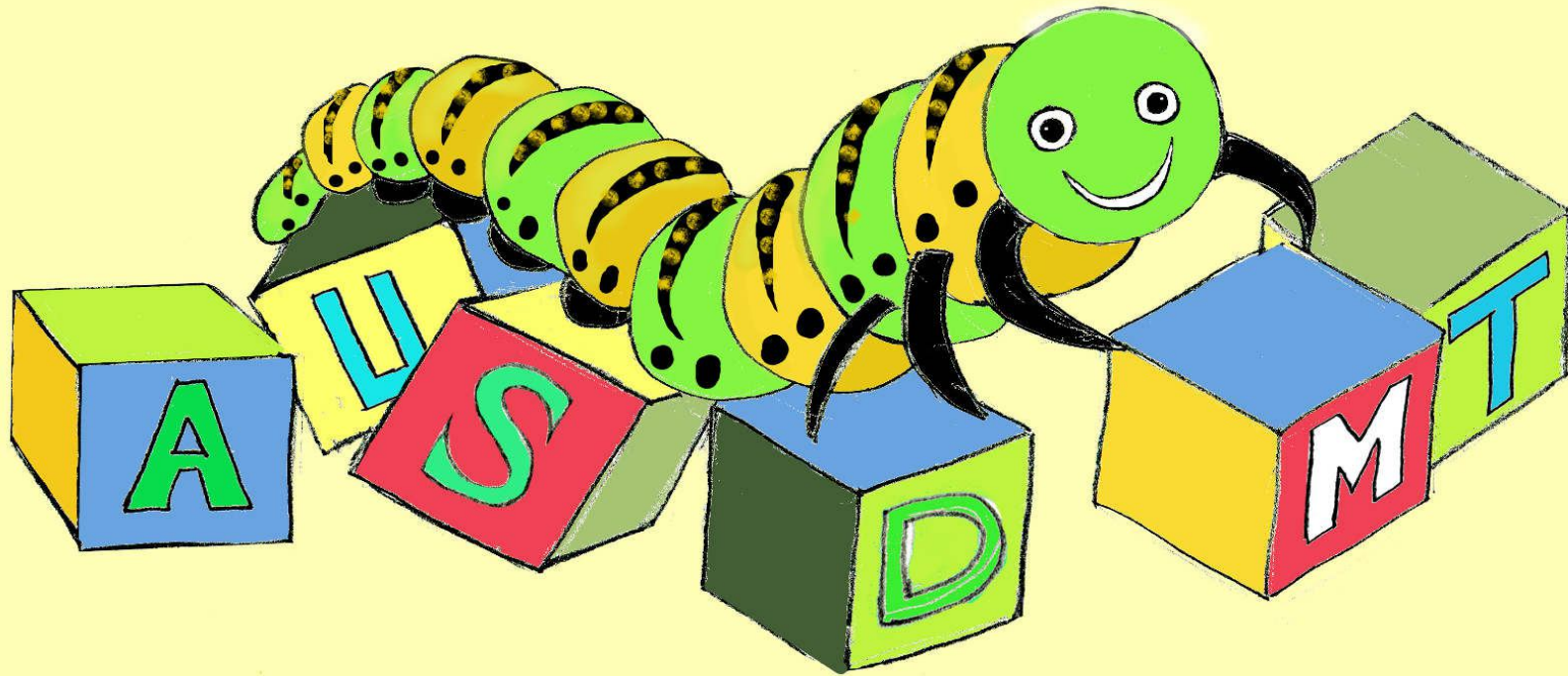

LA PETITA ERUGA POETA

Text i il·lustracions: NÚRIA VIVES

SOBRE L'AUTORA

NÚRIA VIVES

Visiteu el seu WEB

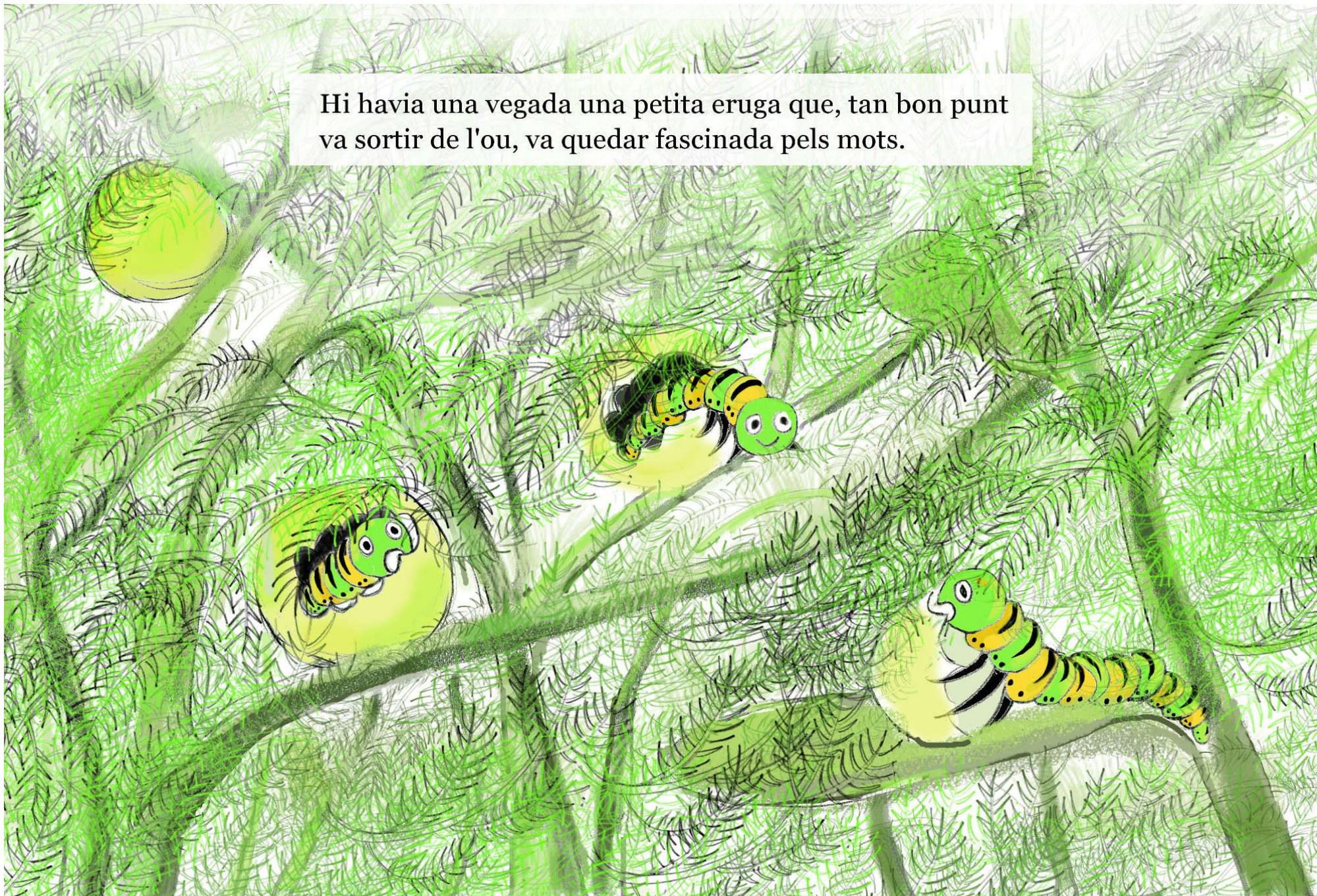
<http://www.mynicebooks.com>

*El meu sincer agraïment a la Mª Montserrat Bassas i a la
Mª Roser Vives per la seva ajuda en la creació d'aquest conte.*

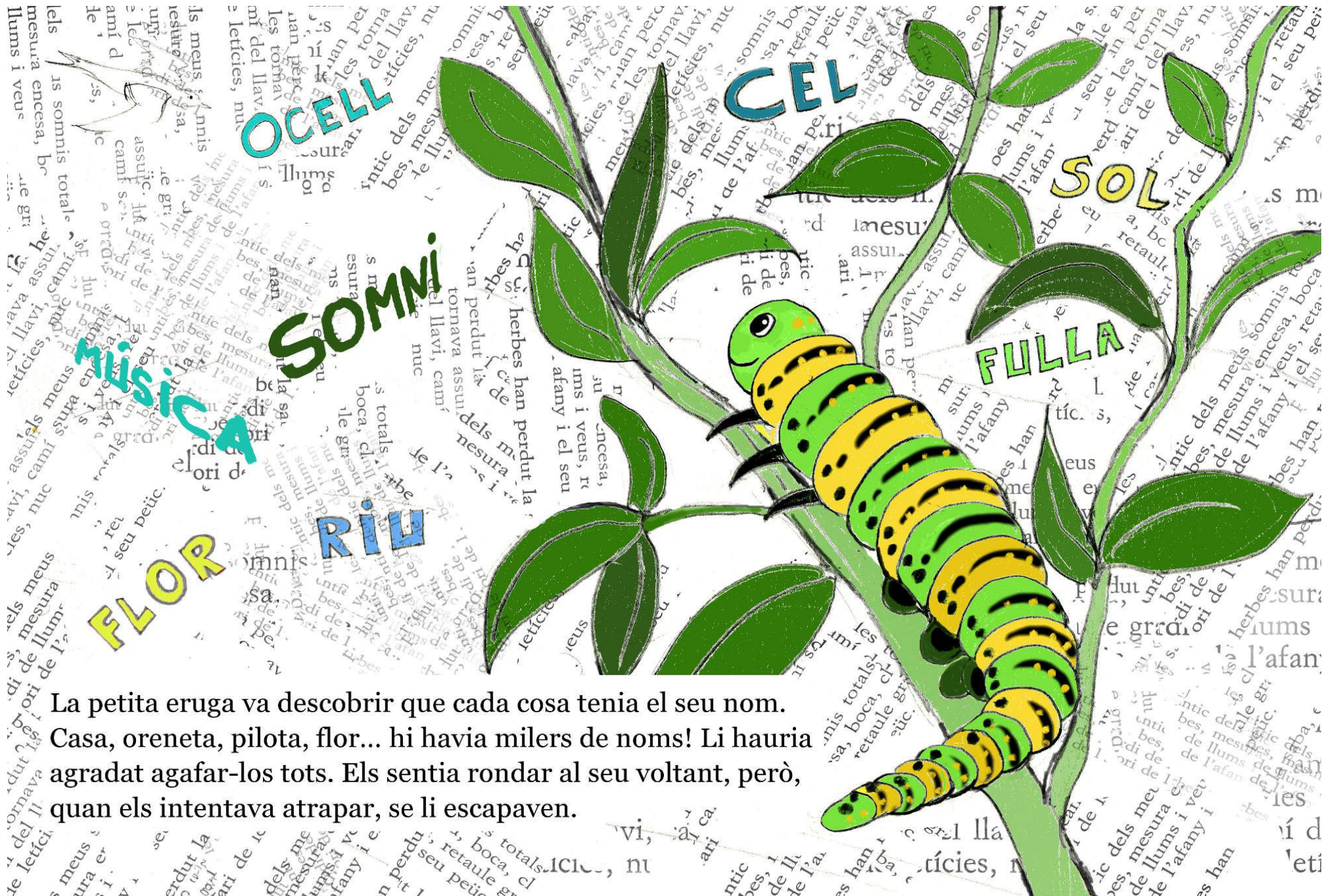
© Núria Vives, 2019

Hi havia una vegada una petita eruga que, tan bon punt va sortir de l'ou, va quedar fascinada pels mots.

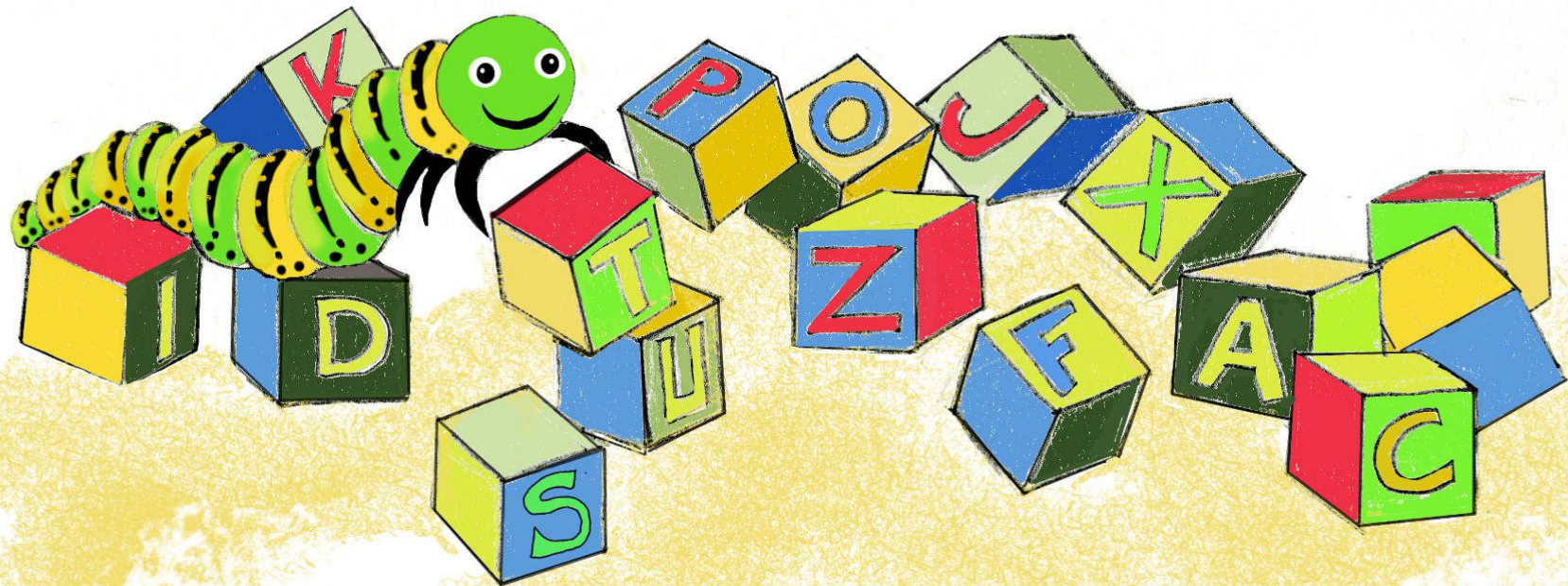

La petita eruga va descobrir que cada cosa tenia el seu nom. Casa, oreneta, pilota, flor... hi havia milers de noms! Li hauria agradat agafar-los tots. Els sentia rondar al seu voltant, però, quan els intentava atrapar, se li escapaven.

La petita eruga tenia un joc de daus amb lletres de colors i tot el dia jugava a fer combinacions.

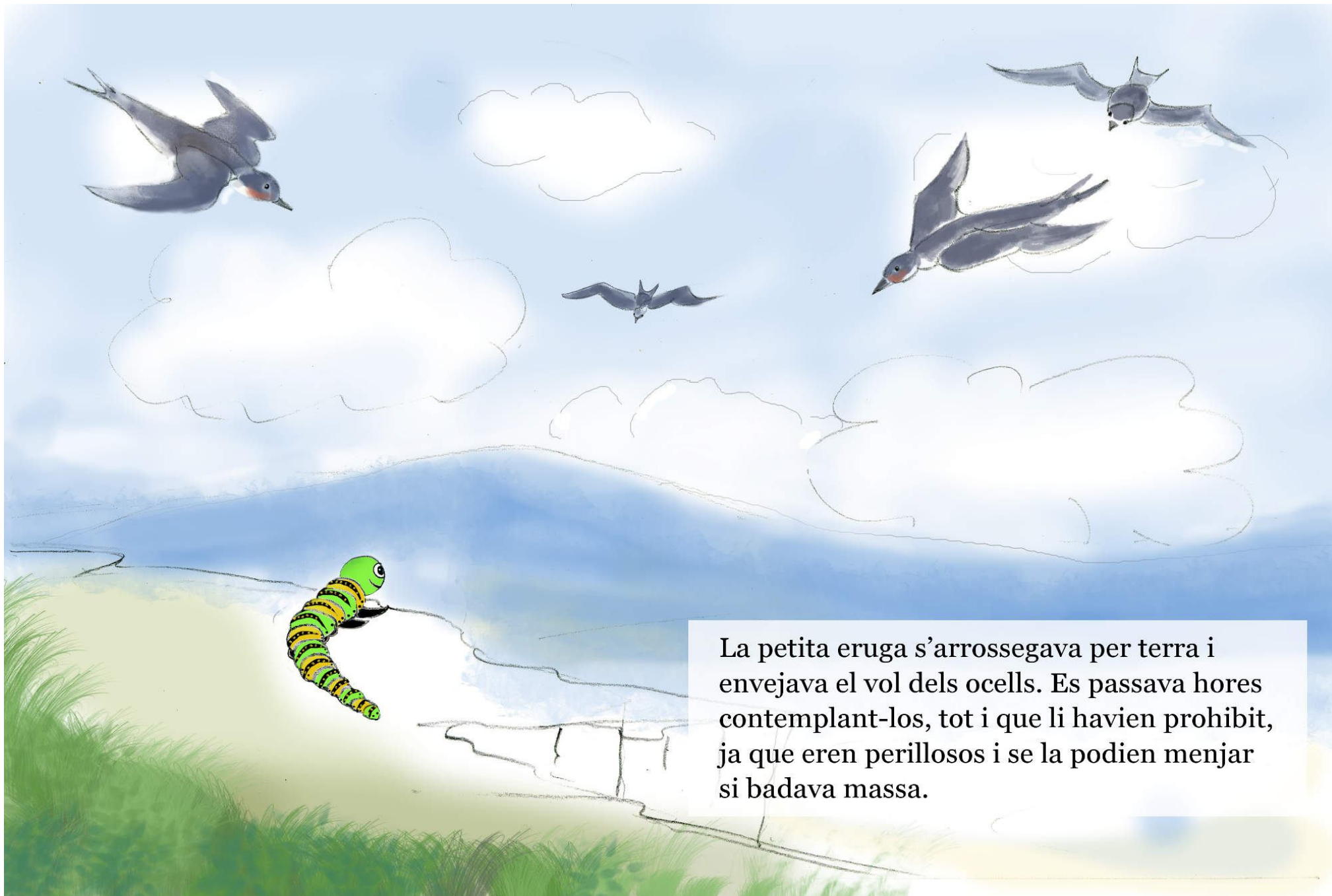
De vegades unia les lletres segons la seva forma,
altres vegades segons el seu color.

Malgrat tot, estava trista. No podia entendre per què, quan li semblava que una combinació feia bonic, que tenia unes formes especials que li donaven una aurèola màgica, els més grans se'n reien dient-li que allò no volia dir res.

La petita eruga s'arrossegava per terra i envejava el vol dels ocells. Es passava hores contemplant-los, tot i que li havien prohibit, ja que eren perillosos i se la podien menjar si badava massa.

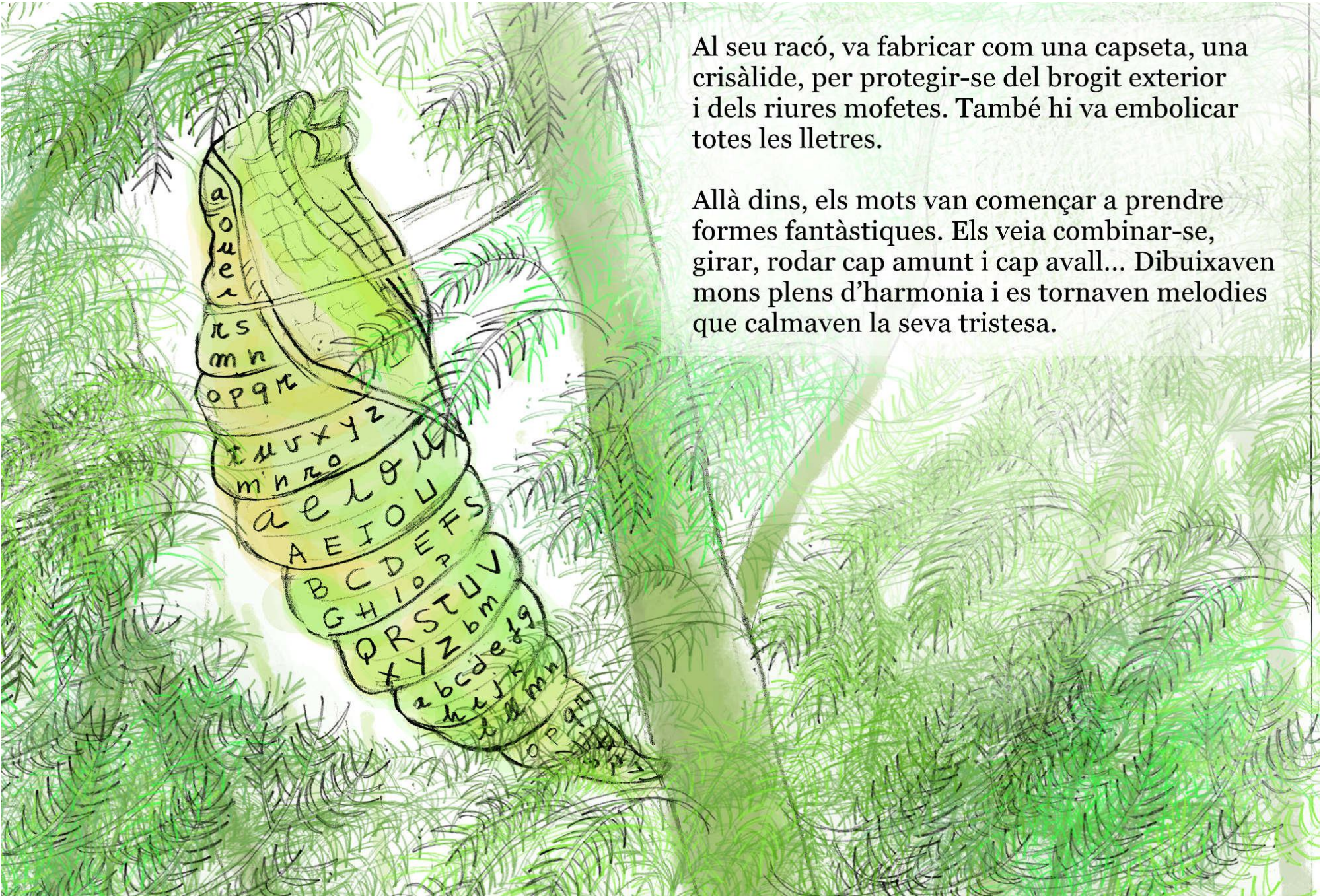
Li deien que era una eruga molt bonica, que els seus colors eren brillants com el sol. Però ella se sentia tan feixuga i tan trista que va buscar un raconet per amagar-se.

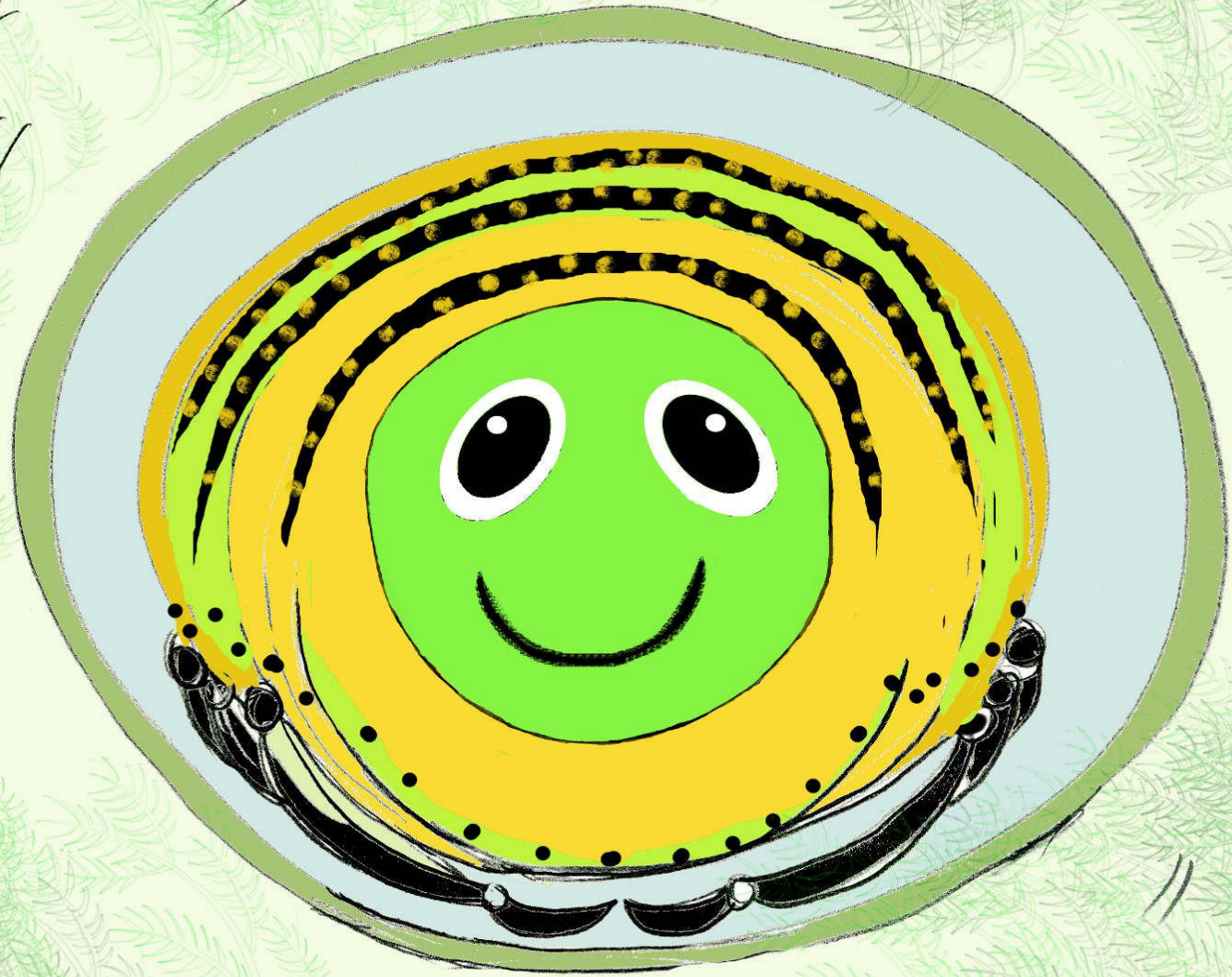
Al seu racó, va fabricar com una capseta, una crisàlide, per protegir-se del brogit exterior i dels riures mofetes. També hi va embolicar totes les lletres.

Allà dins, els mots van començar a prendre formes fantàstiques. Els veia combinar-se, girar, rodar cap amunt i cap avall... Dibuixaven mons plens d'harmonia i es tornaven melodies que calmaven la seva tristesa.

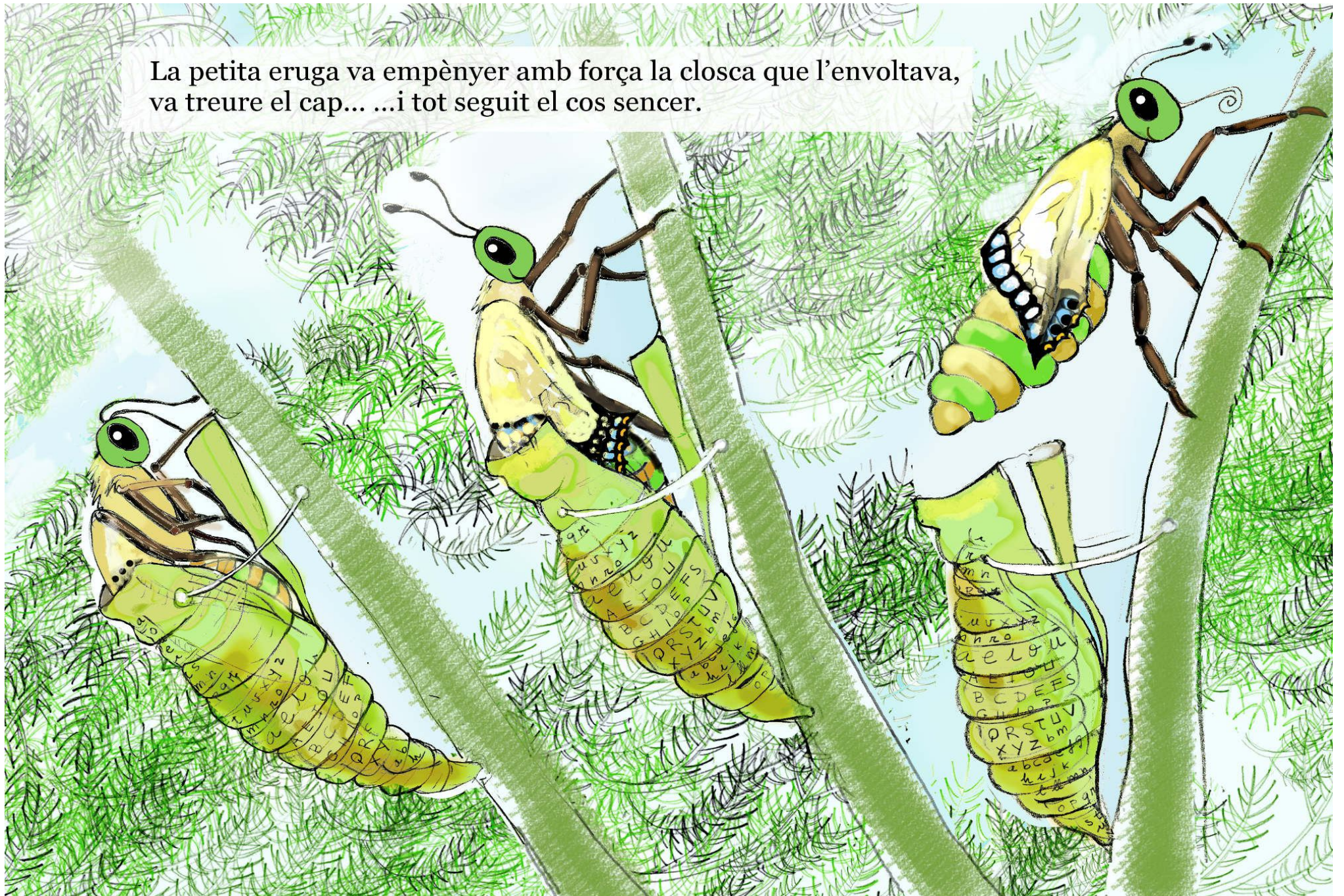

A poc a poc, la petita eruga es va animar. Es bellugava inquieta i notava que alguna cosa especial li estava passant. Ja no tenia la panxa arran de terra, el seu cos es transformava i se sentia més lleugera, més alegre i optimista. Tenia ganes de tornar a veure món. Ara se sentia valenta per sortir i buscar més paraules per jugar.

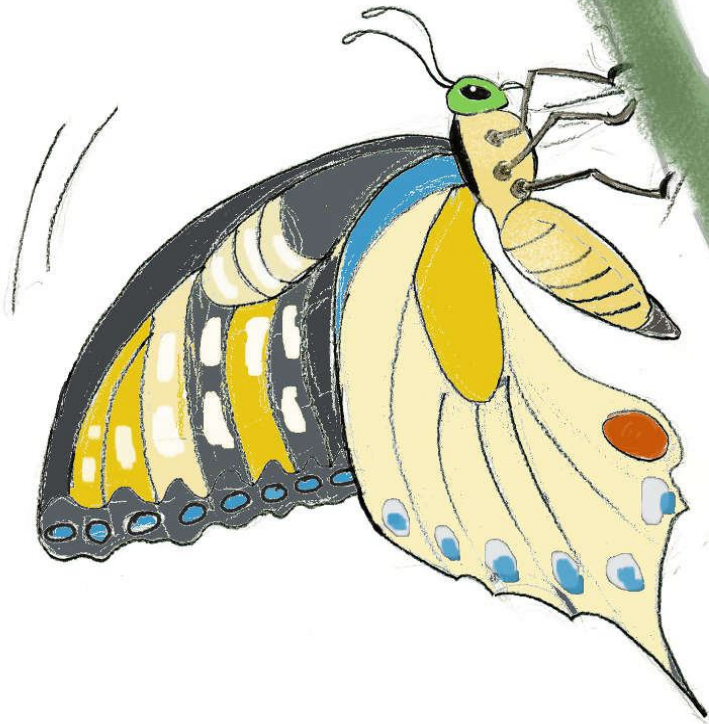

La petita eruga va empènyer amb força la closca que l'envoltava, va treure el cap... ....i tot seguit el cos sencer.

Es va estirar com quan un s'acaba de llevar.
Aleshores, meravellada, va descobrir que tenia ales.
Podia volar!!!

S'havia convertit en una papallona que ja no tenia por de les rialles dels altres. Jugava amb els mots, els deixava volar i ballava amb ells per l'aire. Les seves ales de colors vius dibuixaven línies sinuoses al voltant de les flors....

Havia nascut una poeta.

Catacric - catacrac,
aquest conte
s'ha acabat.

